

საბადასახადო დავის წარმოებისთვის აუცილებელი სამართლებრივი პროცედურები

გიორგი გვინეტია

დამოუკიდებელი ექსპერტი, ადვოკატი

ეკონომიკურ სფეროში მომუშავე პირებს, ბიზნესმენებს თავიანთი საქმიანობის ამა თუ იმ ეტაპზე ხშირად წარმოეშობათ დავა საგადასახადო ორგანოებთან, რომლის წარმოებისთვის საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილია საქმოდ რთული და დროში ზუსტად განერილი პროცედურა.

ამ პროცედურების ზედმინევით დაცვის გარეშე ადვილად შესაძლებელია ზოგჯერ აშკარად მომგებიანი საქმე შესაბამისმა ორგანოებმა არც კი განიხილონ. დაიხარგოს სრულიად ზედმეტი დრო და დადგეს გადასახადის გადამხდელის მიმართ ეკონომიკური ხასიათის დამატებითი არასასურველი შედეგებიც - საურავის, ჯარიმის სახით და ა. შ.

მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს მოქმედი საგადასახადო კოდექსი უკვე 3 წელზე მეტია ძალაშია, გადასახადის გადამხდელთა საკმარისად დიდ ნაწილს ჯერაც არა აქვს მასზე სრული ინფორმაცია და ნაცვლად ამ კოდექსით მკაფიოდ განსაზღვრული წესებისა, დღემდე სადაო საკითხზე საგადასახადო ორგანოს მიმართავენ სხვადასხვა სახის განცხადებებით, შუამდგომლობებით ან კიდევ რაიმე სხვა ფორმით. არადა, საგადასახადო კოდექსი მკაცრად განსაზღვრავს საგადასახადო ორგანოსთან ურთიერთობის ფორმებს, რომელთა დაუცველად ნებისმიერი პრეტენზია საერთოდ განხილვის გარეშე შეიძლება დარჩეს. შევეცდები მკითხველს მოკლედ მივანოღო ინფორმაცია საგადასახადო დავის წარმოების კანონით დადგენილი პროცედურების შესახებ.

პირველ რიგში, ხაზი უნდა გაესვას იმას, რომ საგადასახადო ორგანოსა და გადასახადის გადამხდელს შორის ურთიერთობის ძირითადი ფორმებია „**საგადასახადო მოთხოვნა**“ (გადასახადის გადამხდელის ან სხვა ვალდებული პირის მიმართ - გადასახადის ან/და სანქციის თანხის გადახდის თაობაზე) და „**გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნა**“ (საგადასახადო ორგანოს მიმართ ზედ-

მეტად გადახდილი გადასახადის თანხის დაბრუნების ან ჩათვლის თაობაზე).

შესაბამისად, **სწორედ ამ დოკუმენტების მიმართ შეუთანხმებლობა ითვლება საგადასახადო დავის დაწყებად. საგადასახადო კოდექსის 145-ე მუხლის თანახმად, საგადასახადო დავის დაწყების საფუძველია საგადასახადო ორგანოს ან გადასახადის გადამხდელის/საგადასახადო აგენტის ან სხვა ვალდებული პირის მიერ ვალდებულების დარღვევა.** სხვაგვარად რომ ვთქვათ, საგადასახადო დავის დაწყების საფუძველია საგადასახადო ორგანოს მიერ „გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნის“ შესრულებაზე უარის თქმა, ან საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოცემული „საგადასახადო მოთხოვნის“ ან ვალდებულების დამდგენი სხვა ადმინისტრაციული აქტის შესრულებაზე გადასახადის გადამხდელის მიერ უარის თქმა.

დადგენილია საგადასახადო დავის დაწყების ორი ფორმა. **დავის დაწყება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში განხილვის წესით ან დავის დაწყება სასამართლოს მიერ.**

თავის მხრივ, დავის დაწყება საქართველოს ფინანსთა სა-

მინისტროს სისტემაში განხილვის წესით 2 ეტაპისგან შედგება: **ა) დავის დაწყება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში და ბ) დავის დაწყება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან არსებულ დავების განმხილველ საბჭოში.** ამასთან, თუ გადასახადის გადამხდელმა დავის დაწყების ფორმად აირჩია მისი დაწყება საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში განხილვის წესით, მას უფლება აქვს დავის დაწყების ნებისმიერ ეტაპზე მიღებული გადაწყვეტილება გაასაჩივროს სასამართლოში იმავე ვადაში, რომელშიც მას უფლება აქვს გადაწყვეტილება გაასაჩივროს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში.

თუ გადასახადის გადამხდელი დავას იწყებს ან დავას აგრძელებს სასამართლოში გასაჩივრებით, იგი ვალდებულია ამის თაობაზე წინასწარ აცნობოს საგადასახადო ორგანოს წერილობითი შეტყობინებით.

რაც შეეხება საგადასახადო დავის დაწყების ვადას, საგადასახადო კოდექსის 147-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, თუ საგადასახადო ორგანო მთლიანად ან ნაწილობრივ უარს აცხადებს „**გადასახადის გადამხდე-**

ლის მოთხოვნის“ შესრულებაზე, იგი ვალდებულია „გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნის“ მიღებიდან 15 კალენდარული დღის ვადაში მოთხოვნის წარმდგენ პირს გაუგზავნოს წერილობითი შესაგებელი. ამ ვადაში შესაგებლის გაუგზავნელობა ნიშნავს „გადასახადის გადამხდელის მოთხოვნის“ შესრულებაზე უარს (როგორც ვხედავთ, ამ შემთხვევაში საგადასახადო ორგანოს დუმილი არა თანხმობის, არამედ უარყოფის ნიშანია).

ამავე კოდექსის 152-ე მუხლის თანახმად კი, საგადასახადო ორგანოს შესაგებლის მიღებიდან 5 კალენდარული დღის ვადაში (ხოლო თუკი საგადასახადო ორგანოსგან ზემოაღნიშნულ 15 დღიან ვადაში არ იქნება გაგზავნილი წერილობითი შესაგებელი), 15 დღიანი ვადის ამონაწერიდან 5 დღის ვადაში გადასახადის გადამხდელს/საგადასახადო აგენტს ან სხვა ვალდებულ პირს უფლება აქვს გააგრძელოს დავა ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში საჩივრის წარდგენის ან სასამართლოში

სარჩელის წარდგენის გზით.

ამასთან, დავის სასამართლოში გაგრძელების შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელი ვალდებულია ამის შესახებ წერილობით აცნობოს საგადასახადო ორგანოს იმავე 5 დღიან ვადაში.

აღნიშნულ ვადაში საგადასახადო დავის გაუგრძელებლობა ან სასამართლოში დავის დაწყების შემთხვევაში საგადასახადო ორგანოსთვის შეტყობინების (ცნობის) წარუდგენლობა ითვლება დავაზე (მათ შორის, სასამართლოში დავაზე) უარის თქმად და აღნიშნული მოთხოვნების დაუცველად საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში შეტანილი საჩივარი განუხილველი რჩება, ხოლო სასამართლოში შეტანილ სარჩელზე წყდება საქმის წარმოება დაუშვებლობის გამო.

ანალოგიურად რეგულირდება ვადების საკითხი იმ შემთხვევაშიც, როცა გადასახადის გადამხდელი უარს აცხადებს „საგადასახადო მოთხოვნის“ შესრულებაზე ან არ ეთანხმება საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოცემულ ვალდებულების დამდგენ სხვა ინდი-

ვიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს. ასეთ შემთხვევაში საგადასახადო კოდექსის 147-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად პირი ვალდებულია „საგადასახადო მოთხოვნის“ ან საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოცემული ვალდებულების დამდგენი სხვა ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მიღებიდან 20 კალენდარული დღის ვადაში საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურს შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს მეშვეობით გაუგზავნოს წერილობითი საჩივარი, ხოლო თუ დავის გადაწყვეტის ფორმად ირჩევს მის გადაწყვეტას სასამართლოს მიერ, ამავე ვადაში შესაბამის საგადასახადო ორგანოს გაუგზავნოს წერილობითი შეტყობინება.

ამ ვალდებულებების შეუსრულებლობა მიიჩნევა გადასახადის გადამხდელის მიერ „საგადასახადო მოთხოვნის“ (სხვა ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის) აღიარებად, იგი მიექცევა აღსასრულებლად და 20 დღიანი ვადის გაშვების ან სასამართლოში დავის დაწყების შემთხვევაში საგადასახადო ორგანოსთვის შეტყობინების გაუგზავნელობა გამოიწვევს, შესაბამისად — ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში შეტანილი საჩივრის განუხილველად დატოვებას, ხოლო სასამართლოში შეტანილი სარჩელის დაუშვებლად ცნობას და საქმის წარმოების შეწყვეტის ეკვივალენტს მივაქცევ იმ გარემოებას, რომ გადასახადის გადამხდელმა საჩივარი უნდა შეიტანოს იმ საგადასახადო ორგანოში, რომლის გადაწყვეტილებაც საჩივრდება და სწორედ ეს ორგანოა ვალდებული გადაუგზავნოს საჩივარი მის განმხილველ ორგანოს.

ასე, მაგალითად, თუ გადასახადის გადამხდელმა მიიღო შემოსავლების სამსახურის თბილისის სერვის - ცენტრის (საგადასახადო ინსპექციის) „საგადასახადო მოთხოვნა“ გადასახადის თანხის დარიცხვის

თაობაზე და არ ეთანხმება მას, საჩივარი უნდა შეადგინოს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურის სახელზე. თუმცა საჩივარი შეტანილი უნდა იქნეს არა უშუალოდ ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში, არამედ თბილისის სერვის ცენტრში (საგადასახადო ინსპექციაში), რომელიც ვალდებულია არაუგვიანეს 3 კალენდარული დღის ვადაში გადაგზავნოს იგი შემოსავლების სამსახურში.

გადასახადის გადამხდელის/საგადასახადო აგენტის ან სხვა ვალდებული პირის საჩივარი უნდა აკმაყოფილებდეს აუცილებელ კრიტერიუმებს. კერძოდ: საგადასახადო კოდექსის 149-ე მუხლის თანახმად მასში უნდა აღინიშნოს ორგანო, რომელმაც უნდა განიხილოს საჩივარი (საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური, ფინანსთა სამინისტროს დავების განმხილველი საბჭო) და მისი მისამართი, საჩივრის ავტორის ვინაობა, დასახელება, გადასახადის გადამხდელის საიდენტიფიკაციო ნომერი, მისამართი და საკონტაქტო საშუალებები. საჩივარში ასევე უნდა აღინიშნოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილების („საგადასახადო მოთხოვნის“, შესაგებლის, საგადასახადო ორგანოს უარის) გამომცემი საგადასახადო ორ-

განოს დასახელება და მისამართი, ამ გადაწყვეტილების მიღების თარიღი და მოთხოვნის საგანი, სამართლებრივი და ფაქტობრივი საფუძველი, რაც ასაბუთებს საჩივარს და თანდართული მტკიცებულებების ჩამონათვალი.

ანალოგიური შინაარსის უნდა იყოს საგადასახადო ორგანოსთვის გაგზავნილი შეტყობინების შინაარსი, თუ გადამხდელმა დავის გადაწყვეტის ან გაგრძელების ფორმად აირჩია სასამართლო. შეტყობინებაში დამატებით აუცილებლად უნდა მიეთითოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილების მიღების თარიღი.

მსგავს რეკვიზიტებს უნდა შეიცავდეს საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოცემული შესაგებელიც, რომელსაც ხელს უნდა აწერდეს საგადასახადო ორგანოს უფროსი ან მოადგილე.

საყურადღებოა ასევე საგადასახადო კოდექსის 148-ე მუხლის შინაარსი, რომლის თანახმად, სადავო თანხის და მასზე დარიცხული საურავის, ისევე როგორც შესაბამისი ჯარიმის, გადახდის ვალდებულება შეჩერებულად ითვლება საგადასახადო დავის დაწყებიდან დავის დასრულებამდე, თუმცა, ძირითად თანხაზე საურავის დარიცხვა გრძელდება.

სხვაგვარად რომ ვთქვათ, თუ გადასახადის გადამხდელს საგადასახადო ორგანოს მიერ წარედ-

გინა „საგადასახადო მოთხოვნა“, მაგალითად, 10 000 ლარის ოდენობით გადასახადის თანხის გადახდის შესახებ, ამ საგადასახადო მოთხოვნის გასაჩივრების შემთხვევაში დავის დამთავრებამდე ამ თანხის გადახდის ვალდებულება არ არსებობს, თუმცა, დავის წაგების შემთხვევაში გადამხდელს მოუწევს არა მარტო 10 000 ლარის, არამედ აღნიშნული თანხის 0,07 პროცენტის გადახდა ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე (საქართველოს საგადასახადო კოდექსის თანახმად, საურავის ოდენობა შეადგენს გადაუხდელი გადასახადის თანხის 0,07 პროცენტს ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე). შესაბამისად, რაც უფრო დიდხანს გაგრძელდება საგადასახადო დავა, მით უფრო საგრძნობი შეიძლება გამოდგეს დამატებით გადასახდელი საურავის ოდენობა. ამიტომ, საგადასახადო დავის დაწყებისას მენარმემ საფუძვლიანად უნდა შეაფასოს თავისი პოზიციის მართებულობა და დავის ეკონომიკური და სამართლებრივი მიზანშეწონილობა.

ამ თვალსაზრისით, მნიშვნელოვანია ის გარემოებაც, რომ საგადასახადო დავის დაწყების შემთხვევაში მენარმეს ეკისრება ასევე ვალდებულების უზრუნველყოფაც. კერძოდ, საგადასახადო კოდექსის 150-ე მუხლის თანახმად, გადასახადის გადამხდელი/საგადასახადო აგენტი ან სხვა ვალდებული პირი თავის მიერ „საგადასახადო მოთხოვნის“ გასაჩივრების შემთხვევაში ვალდებულია საგადასახადო მოთხოვნის მიღებიდან 20 კალენდარული დღის ვადაში, „საგადასახადო მოთხოვნის“ შესრულების უზრუნველსაყოფად საგადასახადო ორგანოს წარუდგინოს საბანკო გარანტია ან/და ბანკში სადეპოზიტო ანგარიშზე სათანადო თანხის შეტანის ცნობა (ასეთ შემთხვევაში ამ პირს აღნიშნული თანხის განკარგვის უფლება არა აქვს ბანკისათვის შესაბამისი საგადასახადო ორგანოს მიერ წერილობითი ნებართვის გაცემის გარეშე) ან/და ფინანსური რისკე-

ბის დაზღვევის პოლისი ან თავისი ქონება საგადასახადო გირავნობით/იპოთეკით დასატივრთად. წარდგენილი გარანტიების საერთო ღირებულება არ უნდა იყოს გადასახადის გადამხდელის სადავო საგადასახადო დავალიანებაზე ნაკლები (აღნიშნული უზრუნველყოფის საშუალებების გამოყენება საჭირო არ არის, თუ ვალდებულებების ქონება დატვირთულია საგადასახადო გირავნობით/იპოთეკით და იგი საკმარისია სადავო საგადასახადო ვალდებულებების უზრუნველსაყოფად).

თუ გადასახადის გადამხდელი/საგადასახადო აგენტი ან სხვა ვალდებული პირი ზემოაღნიშნულ 20 დღიან ვადაში საგადასახადო ორგანოს არ წარუდგენს ზემოთ მითითებულ უზრუნველყოფის გარანტიებს, საგადასახადო ორგანოს უფლება აქვს დაუყოვნებლივ, სასამართლოს გადანყვეტილების გარეშე გამოიყენოს „საგადასახადო მოთხოვნის“ შესრულების უზრუნველყოფის შემდეგი ღონისძიებები:

ა) ყადაღა დაადოს მის საბანკო ანგარიშებს; ბ) ყადაღა დაადოს მის ნებისმიერი სახის ქონებას (მოძრავ, უძრავ, არამატერიალურ ქონებას).

თუ დავა გადანყდება გადასახადის გადამხდელის სასარგებლოდ, მის მიერ წარდგენილი უზრუნველყოფის გარანტიები ან მის მიმართ საგადასახადო ორგანოს მიერ დადებული ყადაღა ჩაითვლება მოხსნილად, ხოლო საგადასახადო გირავნობის/იპოთეკის უფლება — გაუქმებულიად.

წინააღმდეგ შემთხვევაში, ესე იგი, თუ დავა არ გადანყდება გადამხდელის სასარგებლოდ, მას სადავო საგადასახადო ვალდებულების წარმოშობის დღიდან დაეკისრება სადავო გადასახადებისა და სანქციების (საურავის, ჯარიმის) თანხის გადახდა. ასეთ შემთხვევაში, საბანკო გარანტიას, დეპოზიტს, დაყადაღებულ ქონებას, საბანკო ანგარიშს, ან ქონებას, რაზედაც წარდგენილია საგადასახადო გირავნობა/იპო-

თეკა, საგადასახადო ორგანო გამოიყენებს დავალიანების თანხების გადახდის აღსასრულებლად.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში საგადასახადო დავის განხილვა მიმდინარეობს საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურსა და საბჭოში.

საგადასახადო კოდექსის 156-ე მუხლის თანახმად, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური ვალდებულია გადასახადის გადამხდელის/საგადასახადო აგენტის ან სხვა ვალდებული პირის საჩივარი განიხილოს მისი მიღებიდან 20 კალენდარული დღის ვადაში, მიიღოს გადანყვეტილება და არაუგვიანეს გადანყვეტილების მიღებიდან მე-3 სამუშაო დღისა გაუგზავნოს იგი მომჩივანს და იმ საგადასახადო ორგანოს, რომლის გადანყვეტილებაც იყო გასაჩივრებული.

რასაკვირველია, ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური საჩივრის განხილვისას უფლებამოსილია არსებითად დააკმაყოფილოს საჩივარი მთლიანად ან ნაწილობრივ, უარი უთხრას საჩივრის ავტორს მის დაკმაყოფილებაზე. ამავდროს,

თუ საჩივრის განხილვისას შემოსავლების სამსახური დაასკვნის, რომ სათანადოდ არ არის გამოკვლეული საქმისთვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე გარემოებები, იგი უფლებამოსილია გასაჩივრებული გადანყვეტილების გამოცემ საგადასახადო ორგანოს დაავალოს განმეორებით განიხილოს და შეისწავლოს მხოლოდ სადავო საკითხი შემოსავლების სამსახურის მიერ მითითებულ ვადაში. ამ პერიოდში დავის განხილვა ჩერდება. ასეთ შემთხვევაში ასევე შესაძლებელია სადავო საკითხის შესწავლის მიზნით ჩატარდეს გასვლითი საგადასახადო შემოწმება მოსამართლის ბრძანების გარეშე — მენარმის თანხმობით.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში დავა განიხილება მომჩივნის ან/და მისი წარმომადგენლის მონაწილეობით. მომჩივნის ან წარმომადგენლის გამოუცხადებლობის შემთხვევაში დავა განიხილება მის გარეშე.

შემოსავლების სამსახურის გადანყვეტილებაში აუცილებლად უნდა მიეთითოს მის გასაჩივრების ვადა და წესი.

აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ საგადასახადო კოდექსის 156-ე მუხლის მე-8 ნაწილი ადგენს გა-

დახვევას საჩივრის განხილვის ზემოაღნიშნული წესიდან. აღნიშნული ნორმა ადგენს შემოსავლების სამსახურის უფლებამოსილებას ამა თუ იმ მიზეზით არ მიიღოს გადაწყვეტილება განსახილველ საჩივარზე. კერძოდ, თუ შემოსავლების სამსახური საჩივრის შესვლიდან 20 დღის ვადაში არ მიიღებს მასზე გადაწყვეტილებას ან მომჩივანს არ გაუგზავნის მას, ეს ნიშნავს უარის თქმას საჩივრის დაკმაყოფილებაზე.

მკითხველი დაგვეთანხმება, რომ საკმაოდ საკამათო ნორმაა, რადგან, პირველ რიგში, უსარგებლოდ იკარგება დრო და ამასთან, გაუგებარი რჩება, რა მოტივაციით ხელმძღვანელობს შემოსავლების სამსახური საჩივარზე უარის თქმისას, რაც შეიძლება გამოყენებული იყოს მომჩივანის მიერ დავის შემდგომი გაგრძელების მიზანშეწონილობის სა-

კითხის გადაწყვეტისას.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურის გადაწყვეტილება საჩივართან დაკავშირებით ამ გადაწყვეტილების მიღებიდან 5 დღის ვადაში (აგრეთვე გადაწყვეტილების მიღებისათვის განკუთვნილი დროის ამონურვიდან 5 დღის ვადაში) შეიძლება გასაჩივრდეს გადასახადის გადახდელის/საგადასახადო აგენტის ან სხვა ვალდებული პირის მიერ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს დავების განმხილველ საბჭოში ან სასამართლოში. ნინალმდე შემთხვევაში ამ ვადის ამონურვის შემდეგ შემოსავლების სამსახურის გადაწყვეტილება აღიარებულად ჩაითვლება, აღსასრულებლად მიექცევა და ამ ვადის დაუცველად ფინანსთა სამინისტროს საბჭოში წარდგენილი საჩივარი რჩება განუხილველი,

ხოლო სასამართლოში შეტანილ სარჩელზე წყდება საქმის წარმოება დასაშვებობის მოთხოვნების დარღვევის გამო.

დადგენილ ვადაში საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საბჭოში განსახილველად საჩივრის წარდგენის შემთხვევაში შემოსავლების სამსახური ვალდებულია საჩივარი 3 კალენდარული დღის ვადაში თანდართულ მასალებთან ერთად გაუგზავნოს საბჭოს.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საბჭოში გარდა ფინანსთა სამინისტროს შესაბამისი მოხელეებისა, შეიძლება ნებაყოფლობით სანყისებზე აგრეთვე მონაწილეობდნენ საქართველოს პარლამენტის წევრები და დამოუკიდებელი ექსპერტები (მათ შორის, უცხო ქვეყნის ექსპერტები) – საბჭოს წევრის სტატუსით.

საბჭო დაინტერესებული პირის საჩივარს იხილავს იმავე ვადაში და წესით, როგორც ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური — ზემოაღნიშნული პროცედურის შესაბამისად. ამასთან, საბჭო უფლებამოსილია, თუმის სხდომას ესწრება წევრთა უმრავლესობა და გადაწყვეტილება მიიღება სხდომაზე დამსწრეთა ხმების უმრავლესობით.

საბჭოს გადაწყვეტილების სასამართლოში გასაჩივრებისთვის დადგენილია 10 დღიანი ვადა და ასეთ შემთხვევაში საგადასახადო კოდექსის 160-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლოში სარჩელის მოპასუხეა არა საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საბჭო, არამედ შესაბამისი საგადასახადო ორგანო, რომლის გადაწყვეტილების მიმართაც იქნა დანყებული საგადასახადო დავა.

რაც შეეხება სასამართლოში საგადასახადო დავის განხილვას, სარჩელის წარდგენის ვადები და წესი დადგენილია საქართველოს საგადასახადო კოდექსით, ხოლო სასამართლოში წარდგენილი და წარმოებაში მიღებული სარჩელი განიხილება საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით.

